

అమెరికాకమ్మ కథలు - 16

మైక్రోవేవ్ పాఖ్యానాం

-వంగూరి చిట్టెన్ రాజు, హ్యూస్టన్, టెక్సస్

ఈ వికృత నామ సంవత్సరం తన ప్రభావాన్ని చూపించుకోడానికి ఇంకెవరూ దొరకనట్టు నన్నే సెలెక్ట్ చేసుకుందేమో అని నాకు అనుమానం వచ్చేస్తోంది.

ఉదాహరణకి, ఉగాది నాడే పొద్దుట మా వంటింట్లోంచి కెవ్వు మని ఒక పొలి కేక వినిపించింది.

"ఏమా పొలికేక. ఏమి జరిగి ఉండనోపు" అని కిచెన్ లోకి పరుగెట్టాను. మా ఆవిడ మా మైక్రోవేవ్ అవెస్ అనబడే కుంపటి వేపు నిస్సహాయంగా చూస్తూ, నన్ను చూడగానే, "చూడు.చూడు" అని నన్ను కూడా చూచుటకు ప్రోత్సహించింది. ఇవాళ ఆ పొయ్యి కేమన్నా సరికొత్త అందాలు సంతరించుకున్నాయా" అని ఆ మాటే అనగానే, "నీ మొహం. మైక్రోవేవ్ కి మల్లెపూల సింగారాలేమీ లేవు. లోపల గుండ్రంగా తిరిగే ఫ్లేటు తిరగటం లేదు. లైటు వెలుగుట లేదు. పొయ్యిలో పిల్లి లేవడం లేదు" అని మా ఆవిడ సమస్య వివరించింది. అదేమిటంటే "పదేళ్ళనుంచి శుభ్రంగా పని చేస్తున్న ఈ ముద్దు మైక్రోవేవ్ ఇవాళ మొద్దు మొహం పెట్టి పనిచెయ్యడం మానేసింది".

"ఓస్, అంతేనా, ఆ మాత్రం దానికి అంత పొలికేక పెట్టావా?" అని కోప్పడబోయాను.

"మరేం చెయ్యమంటావ్? వారానికి సరిపడా వంట ఇప్పుడెలా చెయ్యడం? తల్చుకుంటే భయం వేసింది. భయం వేస్తే అరవకుండా లాహిరి, లాహిరిలో అని పాడుకుంటారా? అర్జంటుగా రిపేరు చేయించు." సమస్యకి పరిష్కారం చెప్పింది మా ఆవిడ.

వెంఠనే వీరోచితంగా రంగంలోకి దిగాను. ఈ మైక్రోవేవ్ తయారు చేసిన కంపెనీ పేరు జనరల్ ఎలెక్ట్రిక్ వారు. పదేళ్ళ క్రితం ఈ ఇల్లు కొనుక్కున్నప్పుడు స్పెషల్ గా ఈ బిల్ట్ ఇన్

తతంగం పెట్టించుకున్నాం. అంటే ఇది హాయిగా కౌంటర్ మీద పెట్టుకునే మోడల్ కాకుండా, గోడలో బిగించే యంత్రం అనమాట.

అప్పుడు వాళ్ళు ఇచ్చిన వంద పేజీల పుస్తకం కష్టపడి వెతికి పైకి తీసేటప్పటికి గంట పట్టింది.

ఇక చూడండి తమాషా. ఈ తమాషాలో నాలుగు పాత్రలు, ఒక కంప్యూటరు, ఫోనూ వగైరాలు ఉంటాయి. డైలాగులూ, ఏక్షన్ సీన్లూ ఏ పాత్రవో ఊహించుకోవడం తేలికే కాబట్టి అస్తమానూ పేర్లు రాయలేదు.

"ఈ పాటికి ముక్కల పులుసు అయిపోవును. ఇంకా రిపేరు వాడిని పిలవ లేదు"

ఆ వెధవ పుస్తకంలో ఇచ్చిన కష్టమర్ సర్వీస్ నెంబర్ పిలిచాను.

"మీరు డయల్ చేసిన నెంబరు ఎప్పుడో మారిపోయింది. దయచేసి సరి అయిన నెంబరు కనుక్కుని మళ్ళీ చెయ్యండి"

"ఏమంటారూ? గంటలో రాగలరా?"

"అది రాంగ్ నెంబరుట. ఉండు గూగుల్లో చూస్తాను" అని కొత్త నెంబరు కనుక్కోడానికి అరగంట పట్టింది.

"ఈ పాటికి దొండకాయలు స్టీమ్ అయి మెత్తపడిపోవును."

"హలో, ఇది జనరల్ ఎలెక్ట్రిక్ రిపేర్ సర్వీసినా?"

"రిప్రిజిరేటర్ రిపేరుకి నాలుగు నొక్కండి. వాషర్ డ్రైయర్ రిపేర్ కి ఐదు నొక్కండి. మైక్రోవేవ్ కి ఆరు నొక్కండి"

"గూడ్, ఆరు నొక్కమన్నాడు. నొక్కుతున్నాను"

"ధన్యవాదాలు. మీ అవెస్ బల్లమీద పెట్టుకునేదయితే ఏడు నొక్కండి. గోడలో పెట్టుకున్నదయితే యాభై నొక్కండి."

"నా తలకాయ మీద పెట్టుకునేది. ఇదిగో యాభై

నొక్కాను"

"ధన్యవాదాలు. గోడలో పెట్టుకునే మీ మైక్రోవేవ్ సీరియల్ నెంబరు చెప్పండి, లేదా నొక్కండి"

"చచ్చాం." ఇదిగో మహారాణి, ఆ మైక్రోవేవ్ సీరియల్ నెంబర్ చూసిపెట్టు"

"నీ మొహం, ఎక్కడో గోడలో కదలకుండా బిగించేస్తే దాని సీరియల్ నెంబర్ ఎక్కడ కనపడుతుంది. ఏది ఇలా ఇయ్యి ఆ ఫోను, నేను వాడితో మాట్లాడతాను."

"వాడు కాదు. అది. కంప్యూటర్ అమ్మాయి"

"అయితే అలా సున్నా నొక్కుకుంటూ పో. ఎప్పటికీ అప్పటికీ ఎవరో బతికున్న అమ్మాయో, అబ్బాయో కనెక్ట్ అవుతారు. లేకపోతే అలా అన్ని నెంబర్లూ నొక్కుకుంటూ పోతే, కంది పప్పు ఉడకడానికి టైము చాలదు"

"అవును సుమా" అరడజను సున్నా నొక్కుళ్ళ తరవాత.

"జనరల్ ఎలెక్ట్రిక్ వారిని పిలిచినందుకు మా ధన్యవాదాలు. నా పేరు రాబర్ట్. నేను మీకు ఎలాంటి సహాయం చెయ్యగలను.?"

"రాబర్టా, నీ ఇంగ్లీషు వింటూంటే నీ పేరు ఏదో రామాంజనేయులా ఉంది కానీ ఏ దేశం లో ఉన్నావు?"

"క్షమించాలి. అది చెప్పకూడదు. నేను మీకు ఎలాంటి సహాయం చెయ్యగలను"

"సరేలే, మా ఇంట్లో ఉన్న మైక్రోవేవ్ అవెస్ లో మా ఆవిడ మామిడికాయ పప్పు చేద్దామనుకుంటే మీ అవెస్ పనిచెయ్యడం మానేసింది. అర్జంటుగా రిపేర్ మనిషిని పంపించగలరా?"

"ఓ మామిడికాయ పప్పు?" హఠాత్తుగా అవతలి వాడి అసంకల్పిత స్పందన. వేంథనే నాలిక కొరుక్కున్న ధ్వని.

"పరవా లేదు లే. ఎక్కడో అమలాపురం బేక్ ఆఫీస్ సర్వీస్ సెంటర్ లో ఉన్నట్టున్నావు. ఎవరికీ చెప్పనులే"

"ఏమిటీ, తెలుగు కుర్రాడా? ఏదీ ఇలాగియ్యి ఫోన్"

"ధన్యవాదాలు. మీ మైక్రోవేవ్ అవెస్ మోడల్ నెంబర్మిటి?"

"చంపావు రామాంజనేయులూ, అదేమో గోడలో ఉంది. పుస్తకంలో ఆరు మోడల్ వివరాలు ఉన్నాయి. ఇప్పుడెలా?"

"మీ అవెస్ తలుపు తీసి, వెనకాల వేపు చూడండి. అక్కడ మీకు రెండు అంగుళాల స్టిక్కర్ లో మీ మోడల్ నెంబరు ఉంటుంది"

"ఓ అలాగా...ఒక క్షణం ఉండండి రాబర్ట్ గారూ..ఓకే...మోడల్ నెంబరు హెచ్ హెచ్ 4545 - 6464 D"

"క్షమించండి. ఆ మోడల్ నెంబరు మా కంప్యూటర్లో లేదు. డిస్కనెక్ట్ మోడల్ అయిఉంటుంది"

"మరి మా ఇంట్లో గోడలో గంట క్రితం దాకా నిక్షేపంగా ఉంది కదా?"

"ఓకే, పాత సరుకు అయినా రిపేరు చెయ్యగలగడమే మా జనరల్ ఎలెక్ట్రిక్ వారి ఘనత. మా తరువాత ఎప్పాయింటింట్ వచ్చే శుక్రవారం మధ్యాహ్నం రెండు గంటలకి"

"వచ్చే వారమా" ఒక మగ పొలికేక.

"వచ్చే వారమా?" అంతకు రెట్టింపు ఆడ పొలికేక.

"క్షమించాలి బాబోయ్. మళ్ళీ ఒక సారి చూస్తాను. ఓకే. ఇప్పుడే ఒక కేన్సిల్షస్ వచ్చింది. ఇంకొక రెండు గంటలలో మీకు కుదురుతుందా?"

"తప్పకుండా. మా ఇంటి ఎడ్రసు ఇవ్వనా?"

"అక్కర లేదు సార్. మీ కాకినాడ ఎడ్రసు కూడా మా కంప్యూటర్లో ఉంది. మీ క్వీస్ గారిది వైజాగ్ కదా"

"ఓరి నాయనోయ్, అదేం కంప్యూటర్ నాయనా"

"క్షమించాలి. చెప్పకూడదు. మా రిపేరు వాడు మీ ఇంటికి వచ్చినందుకు ఎనబైతొమ్మిది డాలర్ల ఎనబై తొమ్మిది సెంటులు. మీరు రిపేరు చేయించుకుంటే ఆ డబ్బు రిపేరు ఛార్జీలకి అన్వయిస్తాం."

"రిపేరు చేయించకపోతే?"

"చంపేస్తాను"

"మేడం ఏమంటున్నారు?"

"నిన్ను కాదు రాబర్టూ. నన్నూ. సరే, రిపేరు వాడిని పంపించు. నీకు రాత్రి మూడయింది కదా. ఇంటికెళ్ళి పడుకో"

"గుడ్ నైట్ సార్. జనరల్ ఎలెక్ట్రికల్ వారిని పిలిచినందుకు ధన్యవాదాలు. మరొక ఐదు నిముషాలలో మీకు నేను మీకు చేసిన సేవ మీద ఒక సర్వే వస్తుంది. దయ ఉంచి వెంటనే పంపించి నాకు సహాయం చెయ్యండి."

"ఈ పాటికి వారంలో రెండు రోజుల వంట ఐపోవును. ఖర్మ"

గంటన్నర గడిచింది. నిమిషానికో యుగం అంటే ఏమిటో ఏమిటో నాకూ, క్షణానికో యుగం అంటే ఏమిటో మహారాణికి అనుభవం అయింది. వంటింట్లో వేడి పెరిగిపోతోంది. ఇవేమీ విరహతాపాలు బొత్తిగా కాదు.

డోర్ బెల్ మోగింది.

గబ, గబా తలుపు తీశాడు యజమాని.

జనరల్ ఎలెక్ట్రిక్ వారి రిపేర్ బట్టలలో ఒక నల్ల ఘటోత్కచుడు "నువ్వేనా రాహూ అంటే" అన్నాడు.

"అవునవును. నేనే లోపలికి రండి."

"ధన్యవాదాలు. నా పేరు కేడీ గ్రీడ్."

"కేడీ యా? గ్రీడా?" ఏదో అనుమానం వేసింది నాకు.

"అవును. మీ మైక్రోవేప్ ని చూడనివ్వండి. ఇది కొని ఎన్నాళ్ళయింది. అసలేం జరిగింది"

"అందులో పులుసు వేడిచేద్దామని లోపల పెట్టి పది సెకండ్ల బటన్ నొక్కగానే టప్ అని పనిచెయ్యడం మానేసింది. మామూలు కంటే తక్కువ పులుసే పెట్టాను. ఇద్దరమే కదా. చిన్న గిన్నె. దానికే ఇలా అవుతుందా. పదేళ్ళనించి బాగానే పనిచేస్తోందిగా?"

"పదేళ్ళయిందా కొని. టప్ అని శబ్దం చేసిందా. హా తెలిసెస్"

"ఏం తెలిసింది?"

"దాని ప్యూజు పోయింది"

"ఓస్ అంతే కదా?" ఊపిరి పీల్చుకున్నాను. మరేదైనా పెద్ద పార్టు పోతే నా పర్సు ఖాళీ అయిపోయేది కదా అనే రిలీఫ్ తో.

"ఇప్పుడు బాగు చేసియ్యగలవా? రాత్రికల్లా వారానికి సరిపడా వంట పూర్తి చేసియ్యాలి. ప్లీజ్"

"చెయ్యొచ్చు కానీ, ఎంతవుతుందో మీకు చెప్పాలిగా, ఉండండి ఇప్పుడే వస్తాను" అని బయట తన వేస్ దగరకి వెళ్ళి ల్యాపుటాపు కంప్యూటరూ, ఛార్జి కార్డు తీసుకునే యంత్రమూ, నాలుగు స్క్రూ డ్రైవర్లూ, ఒక సుత్తీ, అరంగుళం సైజులో ఉండే ప్యూజుల పెట్టే పట్టుకొచ్చాడు గ్రీడ్ గాడు. అవన్నీ వివాహభోజనం పద్యం పాడేసి, గిన్నెలన్నీ ఖాళీ చేసేశాక ఘటోత్కచుడి చేతిలో ఉన్న అతి చిన్న సైజు గదలా ఉన్నాయి ఈ జనరల్ ఎలెక్ట్రిక్ ఘటోత్కచుడి చేతిలో.

"గుడ్ న్యూస్, ప్యూజు ఖరీది మూడు డాలర్లు. వెయ్యడానికి అరగంటా పడుతుంది"

"వేసయ్య, వేసయ్య. ఈ లోపుగా నేను పోపు సామాను రెడీ చేసుకుంటాను"

"ఆగాగు. ఏమంటివి, ఏమంటివీ? ప్యూజు మూడు డాలర్లూ? సరే, మిగిలిన ఖర్చు ఎంతంటివి?"

"అదే మా ల్యాపుటాపు లెట్టె కడుతోంది. యస్, ప్యూజు మూడు డాలర్లు, అది ఈ బిల్ట్ ఇన్ మైక్రోవేప్ వెనకాల గోడ వేపు ఉంటుంది కాబట్టి మొత్తం అంతా బయటకి తియ్యడానికి నూట డబ్బై మూడు డాలర్లు, ప్యూజు వేసి మళ్ళీ వెనక్కి మొత్తం అంతా బిగించి పరీక్ష చెయ్యడానికి ఫీజు మరొక నూట పది డాలర్లు మాత్రమే. ఇది వెనక్కి పెట్టడం బయటకి తియ్యడం కన్నా తేలిక కాబట్టి కన్సెప్షన్ రేటు. ఈ రిపేరు చేయించుకుంటే నేను ఇక్కడికి వచ్చినందుకు మీరు ఎలాగా కట్టాల్సిన ఎనబై తొమ్మిది డాలర్ల ఎనబై తొమ్మిది మినహాయింది, ఒబామా గారికివ్వ వలసిన పన్ను కూడా కలపగా, మీరు చెల్లించవలసిన మొత్తం \$215.21. కానీ

ఇదేదో పదేళ్ళ క్రితం కొన్న సరుకు కాబట్టి, ప్యూజ వెయ్యగానే పనిచేస్తుందని గ్యారంటీ ఇవ్వం. కానీ మీరు పూర్తి డబ్బు చెల్లించాలి. పనిచెయ్యకపోతే కొత్తది కొనుక్కోడానికి పాతిక డాలర్లు తగ్గించే క్యూపన్ ఇస్తాం. అదైనా మా వెబ్ సైట్ లోంచి కొనుక్కుంటేనే. మీరు చెక్కు రాస్తారా, క్రెడిట్ కార్డు వాడతారా?" ఆయాసపడ్డాడు గ్రీడు గాడు.

"చెక్కు రాస్తే తొందరగా చేస్తారా? క్రెడిట్ కార్డు ఇస్తే తొందరగా చేస్తారా? ఇదిగో పోపు రెడీ అయిపోయింది. పులుసులో ముక్కలు స్టీమ్ అవడమే ఆలస్యం". ఆయాసపడుతోంది క్వీన్ విక్టోరియా.

"ఆగాగు గ్రీడు. తొందర పడకుము. వెధవ మూడు డాలర్ల ప్యూజ వెయ్యడానికి రెండు వందల పదిహేను డాలర్లారా? ఆ వెధవ ప్యూజ కొనుక్కుని, నేనే వేస్తాను" ఆవేశపడ్డాడు ఇంటి యజమాని.

"క్షమించాలి. ఈ ప్యూజ మేము అమ్మకూడదు. మీరు వెబ్ లో కొనుక్కోవచ్చును. వారం రోజుల్లో వస్తుంది"

"నువ్వు రిపేర్ చేస్తావా? సరేలే. పైగా వారం తర్వాతా? ఆ వారం అంతా ఏం తింటాం? బుద్ధి లేకపోతే సరి"

"ఇంతకీ మీరు ఏం డిసైడ్ చేసుకున్నారు? రిపేర్ చెయ్యనా, వద్దా?" వస్తువులు సద్దుకున్నాడు గ్రీడు.

"అబ్బర లేదు. ఇక నువ్వు వెళ్ళొచ్చు" అరిచాడు యజమాని.

"మరి నా ఎనబై ఎనిమిది డాలర్ల చిల్లర్? చెక్కు రాస్తారా? క్రెడిట్ కార్డు ఇస్తారా?"

"ఇదిగో క్రెడిట్ కార్డు. అనుభవించు. ఇంత డబ్బు ఉత్తిపుణ్యాన్న అందరం ఇస్తున్నా మీ వెధవ జనరల్ ఎలెక్ట్రిక్ దివాళా తీస్తోంది"

"ఆ విషయాలు నాకు తెలియవండి, ఐ ఒన్లీ వర్క్"

"ఆగాగు. ఆ వెధవని ఇప్పుడు పంపించేస్తే, వాట్ అబౌట్ ముక్కల పులుసూ, దోసకాయ పప్పు?"

"అబ్బబ్బ, వెధవ గోల. వీణ్ణి పంపించి, వెంఠనే వాల్

మార్ట్ కి వెళ్ళి యాబై డాలర్లకి కౌంటర్ మీద పెట్టుకునే మాంచి మైక్రోవేవ్ కొనుక్కొస్తాను. చెక్కు రాయమంటావా? క్రెడిట్ కార్డు రాయనా?"

"నీ మొహంలా ఉంది. ఈ ఐడియా ముందే చెప్పి చావలేకపోయావా? మూడు గంటల వంట, తొంబై డాలర్లు ఈ వెధవ మొహాన్నా ఉత్తి పుణ్యానికి తగలేశావ్?" కెవ్వున కేక.

"అదిగో, ఆ కేకే కొంపముంచింది. కాస్పీపు కూడా ఆలోచించుకోనివ్వకుండా వారమో, వంటో అనుకుంటూ ప్రాణం తీశావు".

"క్షమించండి. మీ క్రెడిట్ కార్డు రిజెక్ట్ అయింది"

"రిజెక్ట్ అయిందా" కెవ్వున యజమాని కేక.

"అవును సార్. ఇది నిన్నటితో దీని గడువు తీరిపోయింది. ఇప్పుడు మీరు చెక్కు ఇస్తారా? మరొక క్రెడిట్ కార్డు ఇస్తారా?"

"వెధవ గోల. ఇదిగో స్వచ్ఛమైన సరికొత్త వంద డాలర్ల నోటు. చిల్లర ఉందా?"

"క్షమించాలి. మేము రొట్టెం తీసుకోకూడదు. మీరు చెక్కు ఇస్తారా? మరొక క్రెడిట్ కార్డు ఇస్తారా?"

"బాబోయ్, ఇదిగో చెక్కు. వెళ్ళిపో, మా ఇంటికి వచ్చినందుకు మా ధన్యవాదాలు" జట్టు పేక్కున్నాడు యజమాని.

"జనరల్ ఎలెక్ట్రిక్ వారిని మీ ఇంటికి రానిచ్చినందుకు నా ధన్యవాదాలు కూడా" అని గ్రీడు గాడి నిష్క్రమణ.

మరొక గంటలో సరికొత్త మైక్రోవేవ్ ఇంట్లో ప్రవేశం. దానికి ఆయుధ పూజ, వారం వంట ఆ రాత్రికే పూర్తి.

గోడలో బిగించబడి ఉన్న మైక్రోవేవ్ కుంపటి నిస్సహాయంగా చూపులు. అది త్వరలోనే గిన్నెలు, గరిటెలూ దాచుకునే చోటుగా మార్పిడి.

హఠాత్తుగా ల్యాపుటాపులో కొత్త ఈ మెయిల్ వచ్చిన ధ్వని. అది ఏమిటో నేను చూచుట. అందులో ఒకటి

జనరల్ ఎలెక్ట్రిక్ వారి కష్టమర్ సర్వీస్ వారి సర్వే. మరొకటి
జనరల్ ఎలెక్ట్రిక్ వారి రిపేరు సర్వీస్ వారి సర్వే. నెను కెవ్వున
కేక పెట్టుటా, ఎందుకు అస్తమానూ ఆ కేకలూ. కాస్త కంబ్రోల్
చేసుకోలేవూ అని క్వీస్ విక్టోరియా వారి సలహా! " "